

Bozalqanlıının Vətən müharibəsi qəhrəmanı

Orxan Cabbarov 1995-ci il oktyabrın 16-da Tovuz rayonunda anadan olub. Bir müddət Rusiyada yaşayan ailəsi 2008-ci ildə Azərbaycana dönüb. 2002-2008-ci illərdə Vladivostok şəhərində 34 sayılı, sonrakı illərdə isə Binəqədi rayonundakı 179 sayılı tam orta məktəbdə təhsil alıb. Sərbəst güleş və karate ilə məşğul olub. Ailəli idi. Ayxan adlı bir oğlu yadigar qalıb.

Orxan orta məktəbi bitirdikdən sonra Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin "N" sayılı hərbi hissəsində əsgəri borcunu yerinə yetirməyə gedib. İki illik xidmət zamanı komandiri onun intizam və qabiliyyətini, cəsarətli olduğunu görüb "sən yaxşı hərbçi ola bilərsən" – deyib, Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrin təlim kursuna yazılımasını məsləhət görüb. Orxanın özünün də hərb sənətində böyük marağı olub və təklifi qəbul edib. 6 aylıq gizir hazırlayan kursa daxil olub. Çətin məşqlər, təlimlər keçib kursu bitirdikdən sonra müddətdən artıq xidmət hərbi qulluqçusu (MAXE) kimi fəaliyyətə başlayıb. O, 2015-ci ildən Vətən müharibəsinə qədər Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrin Cəlilabad və Xızı rayonlarında yerləşən "N" sayılı hərbi hissələrində xidmət edib. 2016-ci ilin aprelində Talış istiqamətində döyüşlərdə iştirak edib.

Azərbaycan Ordusunun Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrinin giziri olan "Cənavar" ləqəbli Orxan Cabbarov Vətən müharibəsi zamanı Cəbrayılin, Füzulinin, Zəngilanın, Qubadlinin, Xocavəndin və Şuşanın azadlığı uğrunda gedən döyüşlərdə şücaət göstərib. O, Ermənistan silahlı qüvvələrinin zabitini əlbəyaxa döyüş zamanı məhv edib. Orxan Cabbarov noyabrın 9-da Şuşa döyüşləri zamanı şəhid olub. Tovuz rayonunun Bozalqanlı kəndində atasının uyuduğu qəbiristanlıqda, onun yanında dəfn olunub.

Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün bərpə edilməsində xüsusi xidmətlərinə və işgal olunmuş ərazilərin azad olunması zamanı düşmənin məhv edilməsi üzrə döyüş tapşırığını yerinə yetirən zaman göstərdiyi qəhrəmanlıq nümunəsi, eləcə də, hərbi qulluq vəzifəsini yerinə yetirərkən igidlik və mərdlik nümayiş etdirilməsinə görə Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyevin sərəncamına əsasən, Orxan Cabbarova "Vətən Müharibəsi Qəhrəmanı" adı verilib. O, "Vətən uğrun-

da", "Cəbrayılin azad olunmasına görə", "Şuşanın azad olunmasına görə", "Xocavəndin azad olunmasına görə" medalları ilə də təltif edilib.

Nənəsi Gülsüm xanım deyir:

– Mənim oğlum olmayıb. Nəvəmi bir yaşıdan oğul əvəzinə bağrıma basıb böyütmüştüm. Özü bu çətin, əziyyətli yolu seçdi. Aprel döyüşlərində onların dəstəsindən iki nəfər sağ qalmışdı, biri Orxan idi. Binəqədidiən olan şəhidləri Orxan gətirmiş, dəfnlərində iştirak etmişdi. Vətən müharibəsində o, bir dəfə (oktyabrın 25-də) 4 nəfərlə yaralanıb, lakin bize bildirməyib. Tam saqlamamış yatıldığı Ələt xəstəxanasından yenə döyüşə yollanıb. Deyib ki, mənim yaramı sarıyın, mən burda qalmayacam, döyüş meydanında işlərim yarımcıq qalıb. Onu dile tutub iki gün saxlayıblar ki, heç olmasa, qanaxma dayansın.

Orxan belə övlad idi. Nə qədər yanıb-yaxılsam da, bir an belə unutmasam da, "hər kəsin bir alın yazısı var" – deyirəm. Orxanıma ölümərin gözəli nəsib oldu. Vətən uğrunda özünü qurban verdi

balam. Nə əziyyətim var, ona halal etmişəm. Çünkü o ölümü ilə bizim alnımızı açıq, başımızı dik edib. Əvvəl bizim balamız idı, indi Tovuzun, Azərbaycanın qəhrəman oğludur.

Anası isə deyir ki, son dəfə oktyabrın 28-də zəng etmişdi. Əvvəller də her dəfə hal-əhval tutur, nənəsinin səsini eşidib rahatlanır, sonra sağollaşırı. Ancaq onu deyirdi ki, özünüzdən muğayat olun, hər şey yaxşı olacaq. Bu dəfə də elə oldu. Heç 2 dəqiqə danışmadıq, sağollaşdı.

Bir də 12 gün sonra, noyabrın 9-da eşitdik ki... onu Şuşadan getirirler...

...Ailədə Orxanın indi Ayxan adlı bir yadigar balası böyükür. Nənəsi deyir ki, müharibədən əvvəl zəngləşəndə soruşdurdu ki, "ay Orxan, necədir Ayxan?" Gülürdü ki, "nənə, bir yerdə dayanır ee, biz də elə olmuşuq?" Deyirdim: "Əlbəttə, bala, hamınız əziyyətlə böyümüşünüz, nadinc olmusunuz".

Orxanın kiçik qardaşı Ruslan da müharibədə topçu kimi düşmənə qan uddurub.

Qonşular danışır ki, hələ mehellədə Orxan kimi böyüklərə qayğı, uşaqlara diqqət, sevgi göstərən olmayıb, olmayaçaq da. Biri çağırırdı: "Orxan, kompüterim xarab olub", biri səslenirdi ki, uşağın velosipedi sinib, biri deyirdi, mənə taksi çağır... Hamısına da can-başla kömək edirdi, elədiyi köməkdən zövq alırdı. Orxan tek ailəsindən yox, bütün eldən getdi.

Bəli, hər şəhidimiz öz təkrarsız ölümü ilə ölümsüzləşib. Ayxan böyüküb məktəbə gedəndə atasının qəhrəmanlığı ilə fəxr edəcək, şəhid övladı, Vətən Müharibəsi Qəhrəmanının oğlu olması ilə qürur duyacaq. Görəcək ki, Tovuz rayonu Qovlar şəhər ineqrasiya təlimli internat tipli gimnaziyaya atası-Azərbaycan Respublikasının Vətən Müharibəsi Qəhrəmanı Orxan Rövşən oğlu Cabbarovun adı verilib. Eşidəcək ki, Binəqədi rayonu Bilecəri qəsəbəsindəki küçələrdən biri onun atasının adını daşıyır.

Ruhun şad, məkanın cənnət olsun, Orxan. Sən tarix yazan oğullar sırasında tarixə döndün.